

ind paa Veie, som de ellers ikke havde besluttet at ville gaa. Det er Noget, jeg ikke har af Nviserne. Derfom de Herrer ønske det, skal jeg inden lang Tid være i Stand til at godtgjøre det. I Øvrigt tror jeg ikke, der er Anledning for mig til at komme dybt ind paa Sagen. Jeg fastholder den Stilling, som jeg hidtil under min Optræden i denne Sag har anbefalet mine Meningsfæller at indtage, og det er fremdeles denne: at anbefale, at vi til Folkethingets Affattelse af Lovforslaget stemme for Endringsforslag under Nr. 1 til den Affattelse af § 7, som her er opført og ligeledes til den foreslaede Affattelse af § 8. Derimod ville vi ikke have nogen Del i at stemme for de Forslag, der findes stillede under Nr. 2 til de forskjellige Affattelser.

Hørdum: Der er i dette forliggende Tilfælde særlig Grund for den lille Gruppe her i Thinget, som bestaar af min ærede Sidemand (S. Holm) og mig, til at udtale os om Folkethingets Flertals Indstilling. Vel ere vi kun to her i Thinget, men det vil dog næppe bestrides, at der staaer Mange udenfor Thinget, som sympathisere med os, og som have deres Opmærksomhed særlig henvendt paa os. Det skal heller ikke nægtes, at vore Modstandere staae vel i Pressen som ved de offentlige Møder, siden denne Sag er bleven fremdraget af Regjeringen, have gjort alt Muligt for at gjøre os Stillingen saa pinlig som vel muligt. Saa endogstaa det ærede Medlem, som sidst havde Ordet (Dinesen), har tilladt sig paa et Møde i Rjøbenhavns 5te Valgkreds at udtale som sin Overbevisning, at min Sidemand og jeg gjerne vilde være med til at bevilge Noget, men at vi ikke turde, fordi vi ikke havde Magt nok til at løsrive os fra Venstre. Jeg veed ikke, hvor det ærede Medlem er kommen til en saadan Opfattelse, og hvad der i det Hele taget berettiger ham til at udtale det. Jeg skulde da ikke haabe, at det ærede Medlem antager, at vi f. Ex. skulde have solgt os til Venstre eller saadant noget Æignende. Jeg skal da paa Forhaand gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at vor Politikk ikke er fastslaaet paa den Maade, men vor Politikk er kun fastslaaet ved vor Overbevisning; vi arbeide ikke under noget som helst Tryk, men vi følge, vi støtte den Politikk, som vi efter vor Opfattelse finde rigtig. Jeg tillader mig som sagt at protestere mod det ærede Medlems Udtalelse ved det af mig nævnte Møde. Naar vi forøvrigt slutte os til den af Folkethingets Flertal givne Indstilling, er det, som jeg allerede har sagt, fordi vi fuldt ud sympathisere dermed, og

jeg skal uden Omsvøb sige de ærede Medlemmer, hvorfor vi sympathisere dermed. Det gjør vi, fordi vi mene, at der ikke er den aller fjerneste Anledning eller Grund til at bevilge den nuværende Regjering Noget somhelst, det er Noget, jeg da vil haabe, de kunne blive kloge paa. Det er uden Omsvøb sagt vor Overbevisning, og det er i Overensstemmelse med det Standpunkt, vi tidligere have indtaget. En Regjering som den nuværende, der uden at have Folkethingets Sa kan se sig i Stand til at komme i Besiddelse af en Finantslov, der indeholder en halv hundrede Millioner, en saadan Regjering er der efter min Opfattelse ikke Grund til at bevilge Noget somhelst. En Regjering, som denne, der kan vedtage sig selv en Gendarmerilov, som de mene er paatrængende nødvendig vel sagtens for at passe paa deres Meningsfæller — ellers veed jeg ikke, hvad den er nødvendig for — en Regjering, der som sagt altsaa har givet sig en saadan Lov, maa ogsaa i dette Tilfælde, hvis den anser det for nødvendigt, kunne give Arbejderne Noget at bestille. Det er jeg overbevist om. Jeg kan i det Hele taget ikke forstaa, hvorfor Regjeringen i det ene Tilfælde kommer og spørger os, om vi ville bevilge Noget, og saa i et andet Tilfælde tager, hvad den finder for godt. Det er af den Grund, at vi ere mod at bevilge den nuværende Regjering Noget. Den forstaaer saa udmærket at komme i Besiddelse af, hvad den finder at være paatrængende nødvendigt, og den vil vel ogsaa nok gjøre det i dette Tilfælde, naar det endelig bliver nødvendigt. Ved Siden deraf tro vi at repræsentere i denne vor Stilling den Anskuelse, som gjør sig gjældende hos vore Meningsfæller, vi tro ikke, at vi staae ene med denne vor Anskuelse, da vilde vi iøvrigt ogsaa snart være færdige med vor Politikk —; vi tro, at vi ere i fuld Overensstemmelse med de Folk, der have givet os deres Stemmer, og med vore Meningsfæller over hele Landet. Vi have Beviser i den Retning, idet der jo har været Møder nok af vore Meningsfæller, der have sluttet sig til denne vor Tanke og opfordret os til at staae fast. Tro ingenlunde, at de Arbeidere, som ere politikk vakte, ikke skulde kunne se, hvad der spekuleres paa her ved dette Arbejdsløshedslovsforslag. Nei, det kunne de saa udmærket godt se, og de forlange ingenlunde af os Arbejderrepræsentanter, at vi i Januar Maaned skulle gaa hen og vedtage, hvad vi vare med til at forkaeste i Oktober Maaned; den Slags Politikk ville de ingenlunde have, vi skulle følge, og ville de heller ikke saae os til at følge. Der er noget Andet, der gjør sig gjældende, Arbejderne se meget